

Klink

strekking komt de motie overeen met die van de heer Van der Veen, mevrouw Vietsch en mevrouw Schippers.

De heer **Van der Veen** (PvdA): Er is een klein verschil tussen de moties. De motie van de heer Van Gerven gaat over terugwerkende kracht tot en met 2008. De andere motie heeft betrekking op 2009 en volgende jaren.

Minister **Klink**: Ik dank u voor deze toelichting, die de crux bevat. Ik ga dan eerst in op de motie-Van der Veen c.s. De overgangsregeling heeft geen terugwerkende kracht. De risicodragendheid van kapitaallasten die per 1 januari 2008 werd ingevoerd, valt dus niet onder die regeling en de 20% die daarmee gemoeid is. Voor de 14%, waarmee de regeling voor 2009 is uitgebreid, geldt het dus wel. Ik heb de commissie-Havermans om advies gevraagd. Het advies luidt om het integraal mee te nemen. Ik heb ervoor gekozen om die 14% wel mee te nemen en die 20% niet. Hierbij kan meespelen het element dat de heren Van der Veen en Van Gerven opbrachten: de contractering ondervindt op dit moment belemmeringen door het niet meenemen van die 20%. Ik verdisconteer dat tegen de achtergrond van het gegeven dat de Nederlandse Vereniging van Banken daar ook op wijst. De vereniging wijst op de zwakke kapitalisatie van de ziekenhuizen. Tegen die achtergrond is de motie mij sympathiek. Ik laat het oordeel aan de Kamer over, met de kanttekening dat mijn reactie op het rapport van de commissie-Havermans een kabinetsreactie was, opgesteld in goed overleg met de minister van Financiën. Als de Kamer de motie aanvaardt, zal ik met hem overleggen over de manier waarop wij hieraan invulling moeten geven.

De heer Van Gerven wil ook terugwerkende kracht over 2008. Ook de commissie-Havermans wijst op de technische problemen die dan ontstaan. Om die reden wijs ik deze motie af. Ik hoop dat de heer Van Gerven er tevreden over is dat in ieder geval voor de komende jaren de overgangsregeling kan worden gehanteerd als de Kamer daartoe mocht besluiten.

De heer Van Gerven wil de nadeelcompensatie direct laten ingaan. Ik zie daar eerlijk gezegd geen noodzaak toe, temeer daar wij er juridisch toe gehouden zijn die nadeelcompensatie altijd aan het eind van het traject te realiseren.

Over de motie van de heer Van der Veen en mevrouw Schippers over de immateriële vaste activa laat ik het oordeel graag aan de Kamer over. Ik erken de problematiek en zal naar een oplossing zoeken. De Kamer zal worden ingelicht over de varianten die zich aftekenen, en de mogelijkheden die er zijn.

De heer **Van Gerven** (SP): Ik kom terug op mijn motie over het waarborgfonds. In het debat hebben wij geconstateerd dat er ongeveer 0,7% verschil is als het waarborgfonds als achtervang dient. Dat verandert toch niet in de toekomst? Met publieke borging zijn de garanties voor banken groter. Vanuit de ziekenhuizen krijg ik signalen dat men lagere rentetarieven krijgt met de borging. Dan is er dus meer geld beschikbaar voor directe zorg. Vindt de minister dat niet belangrijk?

Minister **Klink**: Ja, ik vind dat een belangrijk punt. Er ligt een belangrijke aansporing voor de ziekenhuizen om zich te bewegen in de richting van die 15% of 10% die het waarborgfonds hanteert om gewaarborgd te worden,

met de achtervang van overheidswege. De commissie-Havermans is in haar modellen uitgegaan van 15% en heeft geconstateerd dat daar binnen vijf jaar naar toe te werken moet zijn op basis van de inkomsten die men nu heeft. Ik zie eerlijk gezegd geen enkele reden om daar nu verandering in te brengen, behoudens op het punt van de financiële crisis. Ik heb gezegd dat dat een reden zou kunnen zijn om extra borging te geven in de richting van het waarborgfonds. Zo kunnen minder kapitaalkrachtige ziekenhuizen bijgestaan worden. Tegen de achtergrond van de financiële crisis zou ik er over willen denken, maar daar heeft de motie geen betrekking op. U hebt een motie ingediend met een bredere strekking. Laat ziekenhuizen inderdaad hun uiterste best doen. Ik snap best dat dit voor sommige ziekenhuizen moeilijk is, maar tegen de achtergrond van het model van de commissie-Havermans is het niet onmogelijk om naar die 15% te gaan zodat men borging kan vinden bij het waarborgfonds.

De **voorzitter**: Wij zijn nu uitgesproken. Als de heer Van Gerven hier nog verder op wil ingaan, moet dat in een derde termijn. Over zijn andere motie kan de heer van Gerven nog een vraag stellen.

De heer **Van Gerven** (SP): Die motie betreft de nadeelcompensatie. De minister zegt dat dat juridisch niet mogelijk is, maar volgens mij is het een kwestie van willen. Ik heb begrepen dat het achteraf kan, maar hij kan toch ook eerder ziekenhuizen tegemoet komen die onevenredig benadeeld worden?

Minister **Klink**: Laat ik afgaan op de commissie-Havermans en de juristen die daar inzaten. Zij zeggen dat het niet kan. Het nadeel moet berekend worden en dat kan pas als de operatie voltooid is. Je kunt niet tussentijds het nadeel gaan verkennen en tot compensatie overgaan. Afgezien daarvan zou ik het ook niet willen. Ik vind dat het aan het einde van het traject moet. Het is dus juridisch kwetsbaar en er is politieke onwil van mijn kant.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: De stemming over de moties is volgende week dinsdag.

Aan de orde is het **debat** naar aanleiding van een algemeen overleg op 9 oktober 2008 over **ketenzorg verloskunde en kraamzorg**.

De **voorzitter**: U begrijpt dat ik u help zodat u om 14.00 uur met het wetgevingsoverleg kunt beginnen. Daar doe ik mijn uiterste best voor.

Mevrouw **Schermers** (CDA): Tijdens het algemeen overleg Ketenzorg verloskunde/Kraamzorg heeft de minister naar de mening van de CDA-fractie onvoldoende urgentie getoond ten aanzien van onze zorg over het ontbreken van een beroepsprofiel voor de tweede-lijns verloskundigen. Die professionals zijn nu al enkele jaren werkzaam in onze zorg, maar er bestaat nog geen duidelijkheid over de inhoud van hun vak. De vooroplei-

Schermers

dingen verschillen zeer en soms heeft een tweedelijns verloskundige zelfs helemaal geen extra opleiding. Sommige tweedelijns verloskundigen voeren kunstverlossingen uit, andere bewaken vooral de normale bevallingen, terwijl weer andere er vooral zijn om de arts-assistenten in te werken en te begeleiden. Kortom, er is geen duidelijkheid en dat bedreigt de patiëntveiligheid. Er moet dus snel een beroepsprofiel komen voor die tweedelijns verloskundigen. Daartoe dien ik de volgende motie in.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende dat er geen beroepsprofiel bestaat voor de tweedelijns verloskundige;

overwegende dat hierdoor niet duidelijk is wat van deze professionals mag worden verwacht c.q. waar de grenzen liggen van het vak;

overwegende dat deze onduidelijkheden een bedreiging kunnen betekenen voor de patiëntveiligheid;

verzoekt de regering om het CBOG opdracht te geven om binnen vier maanden, voor 1 maart 2009, het beroepsprofiel van de tweedelijns verloskundige vast te stellen en kenbaar te maken, zodat deze onduidelijkheden zo spoedig mogelijk zullen worden opgelost,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Schermers, Arib en Wiegman-van Meppelen Scheppink. Naar mij blijkt, wordt de indiening ervan voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 52 (29323).

Mevrouw **Arib** (PvdA): Voorzitter. Tijdens het AO heb ik vragen gesteld over het bedrag dat beschikbaar wordt gesteld ten behoeve van de gemeenten, om prenatale voorlichting op lokaal niveau te ontwikkelen. Het gaat om 5,8 mln. dat naar de gemeente gaat. Ik wil weten of die middelen daadwerkelijk worden ingezet voor het doel waarvoor ze bestemd zijn. Verder vinden wij dat landelijke aansturing vanuit VWS nodig is. Op die vragen heb ik geen antwoord gekregen.

Minister **Klink**: Mevrouw de voorzitter. Ik begin met de motie van mevrouw Schermers, Arib en Wiegman op stuk nr. 52. Ik ben het ermee eens dat er snel duidelijkheid moet komen over de functie, taken en positie van de klinisch verloskundige. Voordat ik besluit om het CBOG daartoe opdracht te geven, zou ik de Stuurgroep Zwangerschap en Geboorte willen consulteren. Dat vind ik belangrijk omdat hier in feite voorstellen worden ontwikkeld voor de inrichting van de verloskundige zorgketen. Ik wil voorkomen dat de discussie over de

positionering van de klinisch verloskundige los komt te staan van de standpunten die in het kader van de bredere visie worden ontwikkeld. Inmiddels heb ik van de beroepsverenigingen voor gynaecologen en voor verloskundigen vernomen dat de conceptprofielen voor de functie van de klinisch verloskundige zijn geschreven. Het lijkt mij dat deze zich uitstekend lenen om in de eerstvolgende vergadering van de stuurgroep te worden besproken teneinde consensus krijgen over de positie van de klinisch verloskundige en over de inhoud van de functie van de klinisch verloskundige. Ik zal de voorzitter van de stuurgroep vragen om mij uiterlijk februari te rapporteren over de stand van zaken en afhankelijk van de mate waarin er consensus is, zal ik beslissen over nut en noodzaak van een afzonderlijke aanvraag bij het CBOG om een functieprofiel te schrijven. Tegen die achtergrond wil ik het oordeel over deze motie aan de Kamer overlaten.

De vragen van mevrouw Arib zal ik voor de begrotingsbehandeling schriftelijk beantwoorden.

De **voorzitter**: Ik dank de minister en de leden voor deze effectieve wijze van vergaderen.

De beraadslaging wordt gesloten.

De vergadering wordt van 13.42 uur tot 14.00 uur geschorst.

Aan de orde is de voortzetting van de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Wijziging van de Wet werk en bijstand, de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers en de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen in verband met het opnemen van nadere bepalingen met betrekking tot de plicht tot arbeidsinschakeling van een alleenstaande ouder met een kind dat de leeftijd van vijf jaar nog niet heeft bereikt (Wet verbetering arbeidsmarktpositie alleenstaande ouders) (31519).**

(Zie vergadering van 29 oktober 2008.)

De algemene beraadslaging wordt hervat.

De heer **Spekman** (PvdA): Voorzitter. Het gaat hier om een keuze die de Kamer moet maken. Onze keuze is helder. Wij vinden het voorstel van het kabinet een goed voorstel om alleenstaande ouders niet meer alleen te verplichten de kortste weg naar werk te bewandelen. Wij zeggen tegen alleenstaande ouders: wij snappen dat jullie het lastig hebben om het allemaal rond te krijgen, maar wij vinden wel dat jullie verplicht moeten zijn om onderwijs te volgen, want dat is in jullie belang, nu en in de toekomst, ook de toekomst van jullie kinderen. Uiteindelijk gaat het erom dat 68% van de alleenstaande ouders geen opleiding heeft. Deze wet maakt het mogelijk om dat onderwijs wel te bieden en om te zorgen dat deze vrouwen wel een startkwalificatie krijgen, dus gewoon een diploma van een school, waarmee zij later iets kunnen. Daarom zijn wij voor de wet.